

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
 Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
 Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
 Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.
 Stane četrletno: 1 šiling.
 celoletno: 4 šilinge.
 Za Jugoslavijo
 četrletno: Din. 25—
 celoletno: Din. 100—
 Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VIII.

Dunaj, 9. majnika 1928.

Št. 19.

Pravice našega jezika v cerkvi.

Letos pred Velikonočjo je bil dunajski kardinal dr. Piffl v avdijenci pri papežu. Pri tej priliki je rekel papež v zadevi južne Tirolske, da ga resnično boli, da so mu nemški in avstrijski katoličani očitali, kakor da ni nastopil za poduk veronauka v materinščini. Kar je mogel, je storil, kajti kot oče da misli na vse svoje otroke in na stiskane najprej. Toda povejte, je nadaljeval, vašim katoličanom, da nismo prosti, da je razmerje med cerkvijo in državo v Italiji prav taisto kakor 21. septembra 1870. Tudi v prihodnje bomo storili, kar je mogoče in bomo tudi molili, toda bati se moramo, da bi nadaljna naša prizadevanja preje poslabšala položaj nego zboljšala.

Torej papež se je potegnil za nemški veronauk v šolah na južnem Tirolskem. Hudo mu je, ker so mu nemški katoličani po krivem očitali, da tega ni storil. Tudi v prihodnje da bo storil, kar bo mogel in bo molil za južno Tirolsko.

S tem se je papež odločno postavil na stališče, da se mora veronauk poučevati v materinščini. S tem je papež obsodil početje onih nemških duhovnikov, ki so pri veronauku izbacili iz šole slovenski jezik in poučujejo slovenske otroke veronauk v nemškem jeziku. Izjavljamo, da nismo več volje tega početja mirno gledati! Mi prosimo nemške duhovnike, ne samo prosimo, **mi terjamo od nemških duhovnikov, da poučujejo slovenske otroke veronauk v slovenskem jeziku!** To je naša pravica! Mi si ne pustimo kratiti naših pravic od nikogar, najmanj od tistih, ki bi morali biti čuvarki resnice in pravice! Slovensko ljudstvo zgani se! Zahtevaj, da mora biti učni jezik pri

veronauku slovenski! Tak je predpis katoliške cerkve, taka je volja papeževa.

Nihče nima pravice, da bi religijo uporabljali v potujčevalne namene. Koroški škof Peter Funder je rekel: „**Die Religion ist mir zu heilig, als dass ich sie zu Germanisierungszwecken gebrauchen liesse**“ — vera mi je presveta, kakor da bi jo dal izrabljati v germanizacijske svrhe.

Kako morejo Nemci zahtevati, naj se papež poteguje za nemški veronauk na južnem Tirolskem, hkrati pa sam vsiljujejo slovenskim otrokom na Koroškem nemški katekizem, nemške molitevnike in veronauk v nemškem jeziku?

Pazimo na šolsko mladino.

Zdravniško znanje ni samo za bolnike. Boljše je bolezni braniti, kakor jih pozneje zdraviti. Koliko manj bi bilo bolnih ljudi, ko bi mogli in znali bolj sanitarno pravilno živeti, stanovati, oblačiti se, jesti in piti, sanitarno urediti vse svoje delavnice. Žal tako daleč še nismo, a v deželi smo lanskega leta le začeli nadzorovati šolske otroke, in se je že 60 zdravnikov posvečevalo temu delu. Poročilo, ki ga objavlja vrhovni šolski zdravnik v Celovcu dr. Richter, je v marsičem zanimivo:

Dr. Lužinski v Št. Andražu poroča, da ga otroci zelo pozorno poslušajo in mu obetajo, da ne bodo več nosili v šolo mošta ali žganja. Dr. Miče v Podkloštru je v 35 dneh preiskal v 7 šolskih okoliščinah 1097 šolarjev in svetuje, da se naj priredi skupno posvetovanje šolskih zdravnikov. Dr. Richter pravi: „Že se je utrdilo prepričanje, da je v novodobni šoli potreben tudi zdravnik, ker se v šoli zaseže vsa mladina in se tu najdejo grehi staršev. Kakor katehet kot dušni pastir v šoli straži, tako mora zdravnik paziti nad zdravjem otrok in otrokom, ki

izstopijo iz šole, se naj potem podari za pot v življenje zdravstveni katekizem.“ Dr. Grasl v Dobrli vasi poroča, da so požrtvovalno pomagali pri delu učitelji in da mu je takšno delo postalo veselje. Hvali se sodelovanje učiteljev v Železni Kapli na Žihpoljah in v Goričah. Zdravniki tudi poročajo, da starši radi izpolnjujejo njihova naročila, ki jih dobe pismeno, ko se je otrok preiskal in so se našli nedostatki. Zdravnik dr. Thaler v Möllbrükenu si je napravil zapisnik vseh otrok svojega okolišča, ki jih je treba trajno nadzirati.

Kakšne so šole?

Zdravniki tožijo splošno, da so šolska poslopja neprimerna, da so šolske klopi često neprimerni. Često ni prostora za zdravniško preiskovanje in ni telovadnice, da bi se otroci urili. Tako pride, da se otrokom krivi hrbtenica. Zdravnik dr. Lemmen pravi, da je v njegovem okolišu 80% zakravljenih otrok. Zdravnik Matevž toži, da so šolska poslopja v Vrbi, Št. Ilju in Rožeku slaba. Učiteljska stanovanja so senčna, mokra, tako da bolehalo učiteljevi otroci in se tudi pozneje v boljših krajih ne popravijo več. Ponekod je pitna voda slaba in zelo je obžalovali, da so skoro povsod odprta smrdljiva stranišča.

Kako je z zdravjem otrok?

To vprašanje nas posebno zanima. Poglejmo kar poroča zdravnik v Greifenbergu. V prvem razredu je 37 otrok, 15 fantov in 22 deklic, med njimi jih je 7 z jetiko okuženih, duševno manjvrednih 10, telesno pohabljenih 3, nepravilno zraščanih 6, zdravih je tedaj med 37 samo 11! Kožne bolezni imata 2 otroke, uši 4, popolnoma zdrave zobe imajo samo 3, slabe zobe jih ima 31, kratkovidnih je 14, 6 jih je nekoliko gluhih, 1 krofastih, srčno hibo imajo 4. Torej so zdravstvene razmere zelo neugodne! Med 37 otroci je samo dvoje popolnoma zdravih! Četudi razmere niso povsod

PODLISTEK

Reberški Ožbej:

Kapelški punt.

(Nadaljevanje.)

„No, Boštejka ni dolgo uživala časti,“ smejala se je škodoželjno Kocljeva, „Bog ve, kakšne napitnine tudi ne bo dobila, ko mora oficir pobrati tako hitro šila in kopita.“

„Molči no vendar, vedno moraš klepetati,“ jo krega mož, „bodi vesela, da ga k nam ni bilo, ljudje bi nas še zasramovali.“

„No, da, ti moraš vedno prav imeti, toda drugače pa se le rad pomešaš med gospodo!“

„Naša gospoda me pozna in dobro je, da se z njo razumem.“

Ne vem, kako dolgo bi se ta dva zakonca še prepirala, ko bi ne prišel med tem Hauslaib ter hitro zasedel konja. Rezko je bilo povelje za vojake, naj mu sledijo. Jezdil je naprej, ne da bi pogledal na levo ali na desno. Bil je silno resen, zakaj niti sanjalo se mu ni, da bi on mogel v Kapli doživeti kaj takega.

Mnogobrojna množica je sledila vojakom. Ljudje so se smejali, zbijali šale, drugi so bili resni, ker še vedno niso verjeli, da bi vojaki res odšli. Toda ko je jezdil Hauslaib že čez most proti Boštejevi pristavi in se niti enkrat ni obrnil, obstali so šele Kapelčani, videč, da

so zapustili vojaki za vselej trg. Še so gledali nekaj časa, nato pa se obrnili, vriskali in prepevali, da je glasno odmevalo skozi Tabre.

Resnejši možje pa so stopili skupaj in rekli: Nič nam niso mogli, Devica Marija nas je ščitila, ona ostane tudi zanaprej naša zaščitnica.“

In še s tem večjim zaupanjem so gledali na cerkvico in bili v srcu veseli, da so prestali srečno vse dosedanje boje.

VII.

Božja kazen.

Nikdo ne prša: kod in kam,
 Po svetu hodim čisto sam,
 Odpraga pa do praga.
 Z nevoljo vsak pomaga.

(Gregorič.)

Komisar Pauer je bil v zadnjem času kaj slabe volje. Ničesar mu ni bilo prav. Rohnel je nad podrejenimi uradniki, najhujše pa je trpel sluga Damijan, ki je moral biti kakor ura natančen in ni imel niti trenutka časa, da bi smuknil k zlatemu medvedu in si poplaknil vedno suho grlo.

Komisar je bil ves iz sebe, ko je izvedel, da se Kapelčanom ni moglo do živega in da so vendarle zmagali. Zato piše dolgo pismo ženeškemu flegarju ter mu naroči, da se naj obrne do dobrolskega prošta, s katerim bi naj poskusil spraviti Kapelčane do tega, da se

udajo z lepim in pustijo odvzeti oblačilo. Komisar Pauer je našel v ženeškem flegarju pravega pomočnika, zakaj temu samemu je mrzelo, da Kapelčani toliko visijo na ti podobi: poleg tega pa so napadli še njegovega sina in to so bile ženske. Te sramote ni mogel prenesti. „Čakajte, beraški tržani in bedasti kmetje, vam še že pokažem, kdo je gospod!“

In razburjeno je hodil po sobi gor in dol. Jutri grem k proštu Melhiorju in mu povem komisarjeve želje. On mi gotovo pojde na roko, saj je tudi zavzet za cesarjeve reforme.

Rečeno, storjeno. Drugi dan je takoj po opravljenih jutranjih poslih velel zapreči voz, da se popelje v Dobrolo vas. Hitro je tekel voziček po ravnini. Bil je že precej po veliki noči; ljudje so šli na polje in marljivo obdelovali od zimskega spanja spočito zemljo. Prijetna sapica je pihljala nasproti, pomlad se je pokazala v vsej svoji bujni lepoti, le bela odeja, ki je pokrivala še staro Peco in sivi Obir, je pričala, da se huda zima le težko umika zmagujočemu solncu in še vedno preži na priliko, da plane v ravnino in uniči nežni cvet.

Prošt Melhior je sedel v svoji sobi v prvem nadstropju in pregledoval debelo knjigo. Bil je mož visoke postave, častitljivega obraza; izpod črnih obrvi je gledalo dvoje temnomodrih oči resno v svet. Bil je naslednik prošta Hieronima barona Rehbach, ki je umrl leta 1786. Po svojem mišljenju je bil prevzet

tako neogodne, se mora le reči, da je od naših 50.000 šolskih otrok polovica bolnih. Zdravniki posebno tožijo, da imajo otroci slabe zobe. Iz tega treba povzeti, da moramo bolj paziti, da moramo družine in otroke navaditi, da bodo zobe redno snajžili. Cela tretjina otrok ima otekle mandlije, vsled tega dihaajo skozi usta in zbole v sapniku. Zdravniki so morali tudi ugotoviti, da so otroci sploh zelo slabo rojeni, slabi na krvi, blede in da bolehaajo za rahitiko. Nekateri zdravniki trdijo, da otroci tako slabo izgledajo — ker jim starši dajejo alkohol, in ker starši otroke preveč zanemarjajo. Otroci prihajajo v šolo neomiti in nepočesani, zato imajo posebno deklata uši! V neki dolini je vsa šola ušiva.

Torej bo treba posebno poskrbeti za otroke. Zdravniki priporočajo zavetišča, zlasti za počitnice in šolske kuhinje. V Blatogradu je zdravnik priredil igro „O svetih apostolih“ in je s to igro dobil toliko, da se je ustanovila šolska kuhinja, ki daje 30 otrokom opoldne tople hrane. Dr. Mrak v Kotarčah piše: Kratka šolska doba daje zdravniku priložnost, priti z mladino v stik in uplivati na njeni telesni in duševni razvoj. Skrb za mladino je ravno na deželi največjega pomena, ker ljudje na deželi toli bolehaajo in ker je tu toliko nespameti in razvada, ki se jih ljudstvo samo niti zaveda ne. Zato je treba, da se šolski zdravnik bori proti tem razvadam s pomočjo učiteljstva.

K temu imamo le pripomniti, da ni čuda, ako je zdravstveni položaj otrok na deželi slabši kakor v mestu. Šolski otroci na deželi, to je tisti, ki prihajajo od daleč k šoli, vse leto nimajo redne hrane. Odkod naj bi bili rdeči in dobro rejni? Otroci prihajajo ob vsakem vremenu, brez dežnika, mokri v noge, ves dan se ne morejo posušiti; ali ni neizogibno, da dobe nahode, da jim oteka grlo? Marsikateri otrok je zelo slabo oblečen in hodi v vetru dolgo pot v šolo. Mestna mati bi tako daleč ne poslala nobenega otroka v šolo, na kmetih pride vse, in učitelj slabega vremena ne more izlahka pripuščati kot opravičevanje, ker bi mu potem sploh polovica izostala. K temu pride razvada, da n. pr. v Labudski dolini, in menda tudi še pri nas v okolici Grebinja, prinašajo otroci s seboj mošt, alkohol, in razvada, da doma otroci dobivajo ta strup. Vsak prijatelj ljudstva se mora prestrašiti, če čuje, da je med 37 otroci samo dvojce popolnoma zdravih! Tu je treba poskrbeti na vsak način, da se varuje mladina, da se skrbi bolje, kakor do zdaj za njeno zdravje.

POLITIČNI PREGLED

Avstrija. Dne 29. aprila so se vršile na Štajerskem občinske volitve. Razmerje med strankami se ni dosti spremenilo. Socijalisti so v industrijskih krajih večinom nazadovali, zato pa so nepredovali na deželi. Po njih poročilih so pridobili okrog 13.000 glasov in okrog 200 mandatov. Precej so nazadovali komunisti na glasovih in mandatih. — Po poročilih vsenemških

istega duha kakor njegov prednik, ki je bil zvest pristaš jožefinizma. Zato je bil vladi všeč, ker je rabila take moze, da prodre s svojimi novotarijami.

K proštu Melhiorju se je podal tedaj flegar Reitrer; saj je vedel, da najde pri njem pravo razumevanje. Po prirčnem sprejemu je razložil flegar vse, kar želi komisar Pauer. Proštu je bilo že samemu mučno, da se župljani kapelške župnije ne morejo pomiriti. Zato mu je bilo všeč, ko je predlagal flegar, da se podasta na praznik Kristusovega vnebohoda v Kaplo in skušata vplivati še enkrat na ljudstvo, da se ukloni cesarski naredbi.

Kapelčani so se po odhodu vojakov pomirili in nastalo je zopet vsakdanjo življenje. Župnik Pruner je prišel ves vesel k trškemu sodniku, da se je končala cela zadeva kolikor toliko ugodno. Mučno je bilo le, da so napadli poveljnika Hauslaiba, zakaj kaj takega komisar Pauer ne pozabi. Tako so mislili vsi. Toda priti je morala še enkrat skušnja, preden je bil vpostavljen prejšnji red.

Župnik Pruner je dobil osem dni pred praznikom Kristusovega vnebohoda od prošta v Dobrli vasi pismo, v katerem mu naznani, da pride na ta dan na izredno vizitacijo in naj skliče, da pridejo vsi župljani v farno cerkev.

(Dalje sledi.)

listov stoji Koroška v ospredju vojaškega zanimanja. „Dözt“ trdi, da je Češkoslovaška na logom Judoslavije, ki se Avstriji noče zameriti, pustila ukrasti vojaške listine glede obrambe Koroške, ker ima na tem velik interes. Ko je hotela prej držati Jugoslavija v slučaju vojne z Italijo črto Maribor—Celje—vzhodna meja Kranjske, se je sedaj odločila za obramba Kranjske. Jugoslaviji je vsled tega veliko na tem ležeče, da drži Avstrija dravsko črto oziroma jo uspešno zapre. List pravi, da se je hotela Jugoslavija prepričati, kaj namerava storiti Avstrija v slučaju vojnega zapletljaja z Italijo, zato je s pomočjo Češkoslovaške in vohunov dobila dotične listine v roke. Poročilo tega lista je zelo malo verjetno in je sam odgovoren za resničnost.

Bela Kun aretiran. Bivši madžarski komunistični ljudski komisar Bela Kun, ki je leta 1920. po strmoglavljenju sovjetskega režima na Madžarskem pobegnil v Avstrijo, odkoder so ga odpravili v Rusijo pod pogojem, da se ne vrne več nazaj, je bil na Dunaju aretiran. Policija pri njem ni našla ne beležk ne posebno veliko denarja. Sumi se, da je bival že dalj časa na Dunaju pod tujimi imeni, oziroma je z Rusije večkrat prihajal tja, da bi reorganiziral madžarski komunistični pokret in pazil tudi na komunistično delovanje na Balkanu. Za aretacijo se najbolj zanima Madžarska, ki bo stavila zahtevo po izročitvi, ako bo potek preiskave dognal, da je rovalil proti Madžarski. Novejši dunajski listi pišejo, da je iz pri Kunu zaplenjenih listin razvidno, da so nameravali komunisti na Madžarskem izvršiti nov preobrat. Francozi hvalijo avstrijsko vlado, ker z aretacijo Bele Kuna ni rešila samo Avstrije, ker bi se v slučaju, da pridejo v drugih država srednje Evrope komunisti na površje, tudi Avstrija ne dala držati. Proti komunistični nevarnosti morajo nastopati vse države solidarno. S Kunom je bilo aretiranih tudi nekaj drugih oseb, ki so obdrževale z njim zveze.

Volitve v francoski parlament so se vršile 22. aprila. Ta dan so doživeli socialdemokrati veliko presenečenje, zakaj od 183 izvoljenih je 145 takih, ki podpirajo sedanjo nacijsko vlado. Pri tej volitvi socialdemokrati niti s svojim voditeljem Leon Blumom niso prodrli. Tudi komunisti so bil oslavljeni. Da socialisti svoj poraz nekoliko izravnaajo, so se za ožje volitve, ki so se vršile 29. aprila, združili. Izid volitev je zelo značilen in ga smatrajo desničarji za svojo popolno zmago. Iz volilnih rezultatov je razvidno, da so komunisti na celi črti nazadovali in da je njihova parlamentarna skupina zelo okrnjena. Socialisti so v glavnem ohranili svojo moč, dočim so desničarske skupine znano napredovale. Desničarski tisk naglašja, da je boljševozem doživel pri teh volitvah v Franciji popoln polom. Zbornica 1928 je zbornica desnice, ki ji napoveduje levica najostrejšo borbo. — Izid volitev je po vladni izjavi sledeči: konservativna stranka 15, desničarski republikanci 145, levičarski republikanci 106, neodvisni radikali 55, socialni radikali 123, socialni republikanci 47, socialisti 104, komunisti 14, socialistični komunisti 2, avtonomisti 3 mandate.

Prvomajske proslave so potekle v splošnem kolikor-toliko mirno. Vse javne obhode in zborovanja so prepovedale Jugoslavija, Madžarska in Francija, ker se je bilo bati nemirov. V Zagrebu so komunisti razbili več izložb trgovin, ki so bile odprte, nakar je policija aretirala 17 oseb. Bolj krvavo je bilo na Poljskem. V Varšavi so komunisti hoteli razbiti socialistično zborovanje. Ko je nek komunistični govornik hotel s silo priti na govorniški oder in so mu to zabranili, so komunisti napadli socialiste. Na trgu sta nastali dve fronti, ki sta se medsebojno obstreljevali z revolverji in obmetavali s kamenjem. 10 oseb je bilo ubitih, 600 pa ranjenih. Aretranih je bilo nad 100 razgrajačev. V Sosnovicah je policaj komunistu razklal s sabljo glavo, da je umrl. V Lvovu so komunističnega poslanca tako pretepli, da so ga morali prepeljati v bolnico. 9 oseb je težko ranjenih. Do izgredev je prišlo tudi v drugih mestih Poljske. — Pri nas na Koroškem ni prišlo do zapletljajev. V Avstriji je 1. majnik državni praznik in delo je počivalo vsaj v mestih in industriji. Hudi nalive dopoldne tega dne so prepričali obhode delovnega ljudstva, da so se vršila zborovanja in veselice le pod streho.

DOMAČE NOVICE

Nemška propaganda. „Fr. Stimmen“ pišejo, da je mestni župnijski urad v Mariboru odredil zatvoritev nemškega mestnega pokopališča. Na tem starodavnem pokopališču se nahaja na tisoče nemških nagrobnih spomenikov, ki dokumentirajo nemški značaj mesta Maribora. Iz vzrokov, ki nikakor ne držijo, se naj zdaj uniči to mogočno znamenje nemškega značaja mesta Maribora. Pritožba neških meščanov pri slovenskem škofu dr. Karlinu je bila dozda brez uspeha. Med nemškim prebivalstvom v Mariboru vlada neizmerno razburjenje vsled omenjene odredbe cerkvene oblasti, ki daleč prekaša fašistične odredbe za raznarodanje manjšin v Italiji (tedaj se pa Nemcem v Italiji res ne godi slabo). „Slovenec“ odgovarja, da je bilo to pokopališče že pred vojno nekaterim proticerkvenim in šovinističnim nemško nacionalnim krogom tako na poti, da niso mirovali prej, dokler niso dosegli njegove zatvoritve, četudi še ni bilo prenapolnjeno. Občinski sveti in drugi mestni uradi so bili v nemškonacionalnih rokah, zato jim ni bilo težko uspeti. Takrat ti krogi niso računali s tem, da delajo proti željam mariborskega prebivalstva. Tedaj je napravila občina svoje pokopališče in stolna župnija svoje. Osnutek pokopališkega reda občinskega pokopališča določa: „Napiši na nagrobnih kamnih... ki niso napravljeni v nemškem jeziku, se morajo... odstraniti.“ Oblast tega določila k sreči ni potrdila. List ugotavlja, da je mariborski mestni svet 1. maja 1914 dal za preči dotedanje župnijsko pokopališče iz nemškonacionalnih nagibov in da je isti mestni svet po ovinkih prepričal cerkveno pokopališče na leznu in pod pritiskom vojnih razmer občinstvu usuil necerkveno pokopališče na Pobrežju. Cerkveno predstojništvo do letos ni izvršilo odloka mestnega magistrata iz leta 1914. In ravno tisi nemški krogi, ki so pred 14 leti delali z vso silo na to, da se staro pokopališče čimprej zatvori, se zdaj, ko je cerkveno predstojništvo res izvršilo odlok mestnega magistrata iz l. 1914. in zaprlo pokopališče, razburja češ: Staro pokopališče se je zaprlo, ker je mogočno znamenje nemškega značaja Maribora.

Vsem naročnikom sporoča uredništvo, da je prvič od svojega obstanka v položaju, nuditi svojim naročnikom — samo naročnikom — in članom naše vrhovne manjšinske organizacije neobvezno pismeno pravniško pomoč. Znaprej se morejo naši naročniki in člani Političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem samo pismeno obračati na nas glede pravnih zadev, nakar se jim da neobvezen pismen odgovor, v katero svrhu je treba priložiti znamko. Splošno važne odločbe in nasvete bomo obelodanili v listu, da se more seznaniti z njimi širša javnost. Na vprašanja brez znamke za odgovor, se ne bo oziralo.

Popravek. V zadnji številki našega lista se glasi v drugem odstavku uvodnika tretji stavek: V primeri s temi številkami in pod istim pogoji smo napredovali za 88 glasov in 25 odbornikov. Stavek se mora pravilno glasiti: „V primeri s temi številkami in pod istimi pogoji smo napredovali za 883 glasov in 25 odbornikov.“

Birma je v Celovcu 17. in 20. majnika. O binkoštnih praznikih ni birme.

Globasnica. Pri zadnjih občinskih volitvah smo dobili Slovenci 11, nasprotniki pa skupno le 5 odbornikov. Leta 1921 se je razmerje naših in neslovenskih odbornikov glasilo še 8:8, leta 1924 so se številke spremenile v naš prid na 9:7 in pri sedajnih volitvah smo pridobili dvetretinsko večino 11:5. Navedene številke govorijo jasno o krepkem in stalnem nepredovanju slovenskih glasov in slovenske misli v Globasnici, ooklščine, v katerih smo porazili nase politične nasprotnike, pa dajo naši zmagi še večji sijaj in pomen. Ne pozabimo, da imamo v najnovejši dobi v globaški občini celo kolonijo nemških priseljencev, ki so vsi sigurni volilci nemških strank. Slovenije — globaške rute — imajo skoroda že samo nemške prebivalce — sicer prijazni in mirni ljudje — od maloštevilnih starih slovenskih naseljencev pa je eden najuglednejših kandidiral na neslovenski list kot nosilec liste; spomnimo se dalje na misijo našega nadučitelja Fleissa, ki je prišel po plebiscitu ponemčovat Globašane in končno

na dejstvo, da nekateri globaški trgovci v slovenski Globasnici ne delajo druge reklame zase kakor da agitirajo pri volitvah za nemškutarijo. Klub vsemu pa je večina globaških občanov, predvsem naši kmetje v slogi z delavci, nesla na volišče slovenske glasovnice, si izvolila po svoji svobodni volji, poslušujoč se svojih državljanskih pravic, neoziraje se na osebna neprijateljstva in zavedajoč se velikega momenta, občinske može, v katere ima zaupanje in od katerih pričakuje, da bodo vestno vodili občinske posle, da bodo vedno čuvali slovenski značaj naše občine in njene pravice zmirom in pred vsakomur. Eto vam naše novoizvoljene odbornike: Ivan Jekl, sedajni župan (Podjuna), Ivan Cirgoj, Fran Uranšek, Pavel Greiner, Jernej Pšeničnik (Globasnica), Mirko Hrast, sedajni podžupan, Štefan Kordeš (Mala ves), J. Eržen, T. Dumpelnik (Šteben), Osterman in B. Smrečnik (Večna ves).

Blato. (Volitve.) Minule občinske volitve so nam prinesle prijetno presenečenje. V volilnem boju so nasprotniki naši stranki prisojali le 9 odbornikov, drugi pa so ji prerokovali celo smrt, a so se bridko varali. Naša stranka si je v občinskem odboru ohranila staro število, t. j. 13 odbornikov, kar niti sami nismo pričakovali. Najbolj razočaran je bil pač Landbund, ki je mislil sijajno napredovati, pa je izgubil en mandat. Tudi sociji so slabo odrezali. Vkljub živahni agitaciji so si priborili samo enega odbornika. Kor. slov. stranka šteje 364 glasov, Landbund 73, soc. demokrati 48, količnik znaša 28. Naša stranka je sicer nasproti lanskim deželnozborskimi volitvam nazadovala za 25 glasov, a nazadovali so tudi sociji za 23, razmeroma torej še več kot mi. Udeležba je bila pri teh volitvah pač manjša kot lani. Vzrok je ta, ker nekateri smatrajo občinske volitve za manj važne, kar pa ni res. Gotovo je, da še naše rezerve niso ravno picle. Prihodnjič morajo tudi te na plan! V občinskem odboru ima sedaj Koroška slovenska stranka 13 zastopnikov, Landbund 2, sociji pa enega. Naša stranka je pretekli čas v občini morala prebiti nekako krizo. Vendar pa jo je srečno, brez škode prestala. Socijaldemokratsko gibanje pa je bilo, kakor je videti, le nekaj bolesten pojav v našem političnem življenju. Vendar ga nikakor ne smemo prezreti!

Vernberg. (Volitve) v občinski zastop dne 22. m. m. travna so za nami. Bitka z glasovnicami za šolskimi klopki in deskami ter nato v globokih piskrih in ravnih mizah je bita. Ni pa zmagatelj in tudi ne zmaganec. Slovenci smo za te volitve sporazumno z nekaterimi krščansko mislečimi Nemci si nadejali drugo ime in sicer: „Vereinigte christliche Wahlgemeinschaft“. Občina ima dva volilna okoliša: Skočidol in Domačale. Prvi je štel 511, drugi 650 volilcev. Oddanih veljavnih glasov je bilo: spodaj 446, zgoraj 533. Udeležba je bila potemtakem spodaj 87%, zgoraj 82%. Posamezne stranke pa so dbile: Skočidol: V. chr. Wg. 122, Lb. 123, Socd. 201, Domačale: V. chr. Wg. 111, Lb. 177, Socd. 245, skupno torej: V. 233, L. 300, S. 446 (vsi: 979). Lanski izid je bil ta: Skočidol: Sl. 111 (l. 1924 122), Lb. 104, El. 24, Völ. 2, Socd. 234, Domačale: Sl. 68 (l. 1924 70), Lb. 137, El. 0, Vö. 0, Socd. 202, skupno torej: Sl. 179 (1924 192), Lb. 241, El. 24, Vö. 2, Sd. 436. Podčrtati je letos dejstvo, da so imele lani nemarksistične stranke skupaj le 19 glasov več ko socialisti in da jih letos nadkriljujejo za 87 glasov. Pri občinskih volitvah 1924 so jih seve prekašale še bolj in sicer za 120 glasov. — Mandati serazdelijo: V. Wg. 5, Lb. 7, Sd. 10. Lb. izgubi 1, Sd. pridobijo 1 mandat. Med našimi 5 je 1 v vsakem oziru korekten, plemenit in pravičen Nemec-Hanovran. Krščanski ideali jih bodo družili v občinski dvorani. Da so marksisti napredovali za en mandat, je umevno, če upoštevamo, da so se na volitve pripravljali kakor nobena druga stranka. Skoraj v vseh vaseh so imeli tekom volilne dobe volilne shode, dočim jih Lb. ni priredil toliko, a vendar nekaj, mi pa niti enega in smo izdali v pouk našim volilcem le po 1 letak v slov. in nemškem jeziku. Nobena stranka ni tako vsiljivo nastopala ko socialisti. Gorečnost je ja spodbudna, a način je le oduren. Pripomniti je še, da je zelo raveseljav naš napredek v zgornjem delu občine (od 68 na 111), kjer nb. El. leta 1927 ni imela nobenega glasu, in odkoder je že pred 20 leti prišel nov duh v našo

občinsko upravo. Končno bodi omenjeno še to, da so volitve čudna reč: ločijo se duhovi, a v cerkvah je kljub temu ta dan več ljudij, v gostilnah pa manj ali pa — nič. Kralj alkohol se skriva in odpočije te dni pri kralju Matjažu pod široko Osojnico. Glej, ali niso tudi koristne! Da bi le bile — vsako nedeljo! — Nazadovali nismo, ampak le napredovali!

Bilčovs. (Po volitvah.) Kakor se po vsaki nevihti viharji polagoma pomirijo, oblaki izginejo in toplo solnce s svojimi žarki razveseli naravo, tako je tudi po volitvah. Naša Koroška slovenska stranka se je hotela pri nas izogniti volivnim prepričkom, ker smo že poprej videli, da ves trud naših nasprotnikov z vso zahrbtnostjo nekaterih, ki so stali še svoj čas v naših vrstah, ne bo mogla števila naših odbornikov skrbeti. Hoteli smo, da bi šli vsi združeni v listo naše domače stranke in bi tako izostal marsikateri preprič. Toda Bauernbund in socialisti nočejo miru, oni hočejo, da se sami med seboj bijemo, da nas bi tako moglo nemštvo čim prej spraviti pod svojo peto. Odklonili so združitev, češ, mi naj gremo v njih na novo pečeno Združeno kmetsko in delavsko stranko, ter jim prepustimo 4 mandate. Ker je bilo do sedaj pri nas razmerje 7 naših in 3 nasprotniki, mi na to nismo mogli pristati. Nasprotniki so delali, kar so le mogli. Plačani agitatorji so lovili naše ljudi, upali so tako trdno na svojo zmago, da so zastavljali celo svoje glave, nekdo je trdil, da pripelje sam 50 volivcev. Pa izid je pokazal, da tudi teh 50 glasov ni pomagalo in da so nasprotniki res mogoče zgubili glave, ker v svojem razočaranju, pač ne vedo kako bi svojo veliko blamažo zakrili. Mi smo dosegli kar smo hoteli, nasprotniki pa so s svojim četrtnim kandidatom zdrknili. Izid: 7 naših, 3 nasprotniki. Volivci, vi si pa širokoustnost vaših lastnih nasprotnikov zapomnite in oni, ki ste se dali pregovoriti, vedite, da edino Koroška slovenska stranka more in bo zastopala odločno vaše interese. Zato vaših lastnih izdajalcev neslušajte. Živeli naši odborniki!

Zgornja Vesca. (Volitve.) Napeto se je pričakoval pri nas izid volitev, zakaj nasprotniki so bili že trdno prepričani, da dobe večino. Toda ni pomagal ne denar, ne obljube in ne grožnje, občino smo obdržali v naših rokah. Izvoljenih imamo 6 in nasprotniki 4 kandidate. Vsa čast našim volivcem.

Slovenji Plajberk. (Občinske volitve.) Kakor je bilo pričakovati, pri nas Slovenci iz osebnih nasprotstev za občinske volitve niso šli skupno v volitve, ampak so se ločili v dva dela. En del je volil pod imenom stare domače stranke, en del pa je postavil z Landbundom kompromisno listo pod imenom Wirtschafspartei, pravilno plajberška gospodarska stranka. Osebna nasprotstva, ki se navadno pri občinskih volitvah najbolj čutijo, četudi jih moramo ravno mi koroški Slovenci obžalovati, so zakrivila, da imamo sicer Slovenci izmed 10 šest odbornikov, a da so ločeni v dva dela: tri odbornike iz K. S. S. in tri pri gospodarski stranki. Ne osebe, ampak naše skupne težnje in naše gospodarske potrebe nas morajo družiti in delovanje za te višje cilje naj družijo vse okoli osebe, ki znajo pridobivati in ublaževati nasprotstva. Čim več j ekdo pretrpel in čim bolj je kdo navdušen in požrtvovalen za dobro reč, tem bolj mora biti pripravljen, da dobri reči na ljubo zapostavi svoje osebne ozire in tako temveč koristi skupni stvari. Cilji naše edine domače stranke so našemu ubogemu kmečkemu in delavskemu ljudstvu tako nujno potrebni, da jim osebnosti ne morejo škodovati, a skušnjava uči, da se v posameznih krajih za te naše cilje tem več doseže, čim bolj prikupne so sile, ki jih zastopajo. Gotovo smo vsi prišli do tega prepričanja, zato vemo, da bo nauk sedanjih volitev začetek spoznanja in sprave vseh, ki hočejo svoje domačije ohraniti neodvisne. Naj bo ta nauk tudi začetek tihega, a vztrajnega dela, v katerem bodo vsi videli, da imamo Slovenci svoje najboljše zagovornike v svojih samostojnih domačinih. To delo začnimo, ako nočemo, da se povrtno časi, v katerih je pri občini imela glavno besedo gospoda! Bojimo se tega, ker se tej skupini vsiljuje glasilo naših nemškutarjev.

Št. Vid v Podjuni. (Volitev župana.) Za župana je bil izvoljen z glasovi naše stranke g. Šimen Boštjančič, trgovec in posestnik v Št. Vidu. Obe drugi stranki sta oddali prazne

glasovnice. Občinski vsetovalci so: Karl Jernej, posestnik na Veselah, Luka Wutte, posestnik na Veselah, Anton Tašek, trgovec in posestnik v Mohličah in Josip Weitzer, krojač v Št. Vidu. Volitev je potekla mirno. Želimo, da bi bilo složno sodelovanje odbora z županom v tekoči volilni dobi naperjeno v korist vseh občanov brez ozira na strankino pripadnost.

Št. Peter v Rožu. (Razstava ročnih in gospodinskih del), ki so jo prve dni velikega tedna letos šolske sestre tukajšnje gospodinske šole prvič priredile, je bila res vzorna. Kaj takega Rož, mislim, še ni videl. V šoli je sirotišnica ter zemski gospodinski tečaj za deklice. V sirotišnici je bilo do velike noči 33 otrok, gospodinsk tečaj je pa obiskovalo to zimo 12 deklic iz raznih krajev Koroške. Vseh teh 45 deklet in deklic je imelo svoje stanovanje z vso preskrbo v tej bivši „Nar. šoli“, ki pa danes ni več šola v pravem smislu te besede — obvezni otroci posečajo bližnjo javno deželno šolo —, ki pa zato na ta zgoraj omenjeni način vrši svoje kulturno poslanstvo med koroškimi Slovenci. In vsa ta mladina se je s svojimi umetniško zamišljenimi ter izgotovljenimi večjimi in manjšimi izdelki udeležila te razstave, ki je napolnila eno celo učilnico in bila od sester-učiteljic jako skrbno in okusno urejena. Videl si vse mogoče in nemogoče reči: blazinice, predpostelnjike, stenske in namizne prte, rokavice, nogavice, torbice, antependije hišne in cerkvene s primernimi slovenskimi in deloma tudi nemškimi všitimi verzi in reki, prtiče, pregrinjala in nešteto drugih „imenosti in brezimenosti“. Ob sobnih stenah je bilo vse razvrščeno. Sredino so si pa rezervirale kuharice, ki so nastopile tu z najokusnejšimi jedili ter umetnimi, t. j. narejenimi vini v najrazličnejših oblikah sestavljenimi tortami. Posebnost za se je bila sladkornasta šenpeterska cerkva. Kdo bi mogel vse to naštet! Kdor bi hotel več vedeti, naj si oskrbi fotografije, ki jih je o tem posnel šentjakobski g. kaplan. Vse je bilo lepo! Kakor kak hišni malosejem! Samo, da ni bilo prodajalcev in kupcev. Le to bi bilo pa želeto, da bi se bila razstava vsaj v okolici malo bolj razglasila, da bi bilo videlo delo teh pridnih rok še več ljudi. In i to, da bi bila karitas za velike potrebe sirotišnice dala mnogoštevilnim posetnikom priliko vsaj za skromno prostovoljno vstopnino. Zanimali so se za razstavo tudi javni činitelji kakor posebno slavni učiteljski zbor šentjakobske šole. Vsi obiskovalci teh treh dni so se o tej posrečeni in tako brezhitno udeleženi misli le strmeče in pohvalno izražali. Ni čuda zato, da sta mogla pri slavnostni sklepni večerji dne 3. aprila v krogu 12 navzočih apostolov domači g. župnik ter g. profesor v. p. prvi v bolj resnih, drugi v resnošaljivih besedah izreči sestram in gojenkam toplo zahvalo, kateri se je izmed gojenk zlasti na naslov sestre prednice pridružila v izbranih in kakor tek mladih jagnjet tekočih izrazih hčerka bivšega krajevnega župana. — Delo Ražunovo in delo Rožanov, delo predvojnih časov torej še stoji, še deluje, deluje že nad 20 let, deluj z d a j posebno karitativno-kulturno. Zgornji Rož ima v njem svojo dobrodelnostno centralo. V poslopju je pa tudi šivalna šola, ki jo obiskuje okoli 20 učenk. Koroška Slovenija podpiraj ta svoj zavod! Naj procvita! Naj se vkorenini v narodu!

Celovec. (Razno.) Celovski listi poročajo, da se namerava otvoriti avtomobilska zveza med Celovcom in Ljubljano preko Železne Kaple, in sicer bo vozil en teden avto iz Železne Kaple na Jezersko in drugi teden oni iz Ljubljane v Železno Kaplo, ki bo imel zvezo z vlaki. Ta načrt je pozdraviti. — Življenje si je vzel Rudolf Vogler, kamnosek poleg celovškega kolodvora. Šel je v Vrbsko jezero in si v vodi pognal kroglo v telo. — Podpiranih brezposelnih je bilo na Koroškem 28. aprila za 661 manj; število je tedaj padlo na 4680 oseb.

Št. Peter na Vašinjah. (Požar.) Dne 28. IV. proti večeru je izbruhnil ogenj pri Štefanu na Ribnici, upepelil hišo in skedenj ter segel tudi na gospodarsko poslopje posestnika Jakoba Moraka, kjer je zgorela vsa krma, vsi stroji in poljedelsko orodje. Zavarovalnina je malenkostna. Na pomoč so prihitele požarne brambice iz Sv. Neže, Velikovca, Rude in Grebinja, katerim gre hvala, da so obvarovale druga poslopja; nevarnost je bila velika za celo vas.

Ob tej priliki kličemo našim možem in fantom: „Vstanite, vzdramite se! Kakor se oživi v vi-gredi cela narava iz zimskega spanja, tako naj tudi vi pokažete, da je še življenje v vas in da ste pripravljeni delati za blagor ljudstva in blagor občine; delati skupno za stvar, ki bi nam vsem bila v korist, za ustanovitev lastne požarne brambe. Zagotovljena nam je vse-stranska pomoč. Žalostno je, da moramo v slučaju izbruha ognja čakati na tujo pomoč ter prepuščati naše drage domove uničujočemu elementu.

Delo, to še ni vse, če orješ, seješ in na polje greš; dolžnost še tudi tvoja je, da delaš dela usmiljenja, za stvar, ki celi občini v korist bi bila.

Božji grob pri Pliberku. Dne 31. marca je došel dolgo in željno pričakovani novi veliki zvon za našo romarsko cerkev. Kako se ga je razveselila vsa okolica, to se je pokazalo na dan blagoslavljanja, ki se je vršilo na veliko-nočni ponedeljek ob veličastni udeležbi ljudstva. Zvon je blagoslovil mil. g. prošt A. Truppe iz Dobrle vasi ob asistenci 6 gg. duhovnikov kumovali so mu 4 ugledni posestniki, družic pa je bilo 75. Tesarska dela je vodil večji tesarski mojster Nik. Stermic iz Doba, ki je s svojo spretnostjo spravil 1645 kg težak zvon brez vsake najmanjše nezgode v najkrajšem času v visoki stolp. Spretnega mojstra za enake priložnosti toplo priporočamo. Vsa blagoslovitvena slavnost je bila prisrčna in svečana obenem, k čemur so mnogo pripomogli naši izvežbani in požrtvovalni pevci. Pohvalno omeniti moramo tudi požrtvovalnost naših cerkvenih ključarjev, ki sta se veliko trudila s pobiranjem darov in pripravljanimi deli za dan blagoslavljanja. — Zvon je od livarne Samassa z lepim cis-glasom.

Št. Peter na Vašinjah. (Smrt.) Šel je od nas v boljšo domovino po kratki bolezni mladenič Ivan Kopajnik, star šele 25 let. Bil je jako prijazen napram vsem, vsled tega zelo priljubljen, kar je pokazal veličasten pogreb. Zmiraj vesel in kratkočasen si je začrtal veselo in lepo bodočnost, dokler mu ni neusmiljena žena smrt pretrgala nit življenja in ga spravila tja v prerani grob. Bil je sin edinec, ponos in veselje staršev, na katerega so stavili vso svoje upanje. Naše najiskrenejše sožalje! Tebi, dragi Hanzej, pa kličemo tja v tihi grob: „Mir Tvoji duši!“ Šel pred nami si v boljši kraj, kjer bo šele pravi raj, da odpočiješ se od dela težkega in stopiš pred Boga usmiljenega. On ti bo plačilo dal, ker v njega si veroval, da tam pri Njemu dosegel boš pravico in mir, odtegnjen temu svetu, kjer je le vedni prepir.

Šmihel pri Pliberku. (Sestanek.) Kat. slov. izobr. društvo za Šmihel in okolico naznanja, da se vrši na praznik Kr. vnebohoda ob 1/2 4. uri, t. j. po obhodu v Šencerjevi dvorani skioptično predavanje: Št. Peter in Vatikan. Materinski dan bo na binkoštni ponedeljek, spored se bo pravočasno objavil.

ŽENSKI VESTNIK

Mati.

Koroškim slovenskim materam podarila za Materni dan 1928 častita pesnica mati Elizabeta.

Mati, ti najljubše bitje,
svečenica si družin;
tvoja duša je molitev,
srce tvoje dom vrlin.
Kakor ti — nihče ne ljubi
in ni ljubil še nikdar;
srce tvoje je ljubezen,
duša tvoja živ oltar.
Mati, ti najdražje bitje,
žrtvenica naših hiš!
Kdo prešteje tvoje križe,
kdo doume, kaj trpiš?
Ti, ljubezni mučenica,
v solzi tvoji mir je skrit;
žulji biseri so tvoji,
bolečine tvoj nakit.
Mati, ti najblažje bitje,
ti zakladnica otrok,
zase ne, za drage svoje

ti si neizčrpnih rok.
Mati, ti velika žena,
angel sredi temnih cest;
vse odpuščaš, vse preneseš,
zvesta kot nihče ni zvest.
Mati, ti svetinja naša,
tisoč sreč na tvojo pot!
Mati, ti ljubezen naša,
osrečuj človeški rod!

RAZNE VESTI

Razstava „Mati in otrok“ na Dunaju. Na Dunaju se vrši razstava „Mati in otrok“, ki predčuje domalega vse, kar je v zvezi s tem pojmom. Higijenski muzej je razstavil v več dvoranah slike in predmete o negi dojenčka; poseben oddelek je posvečen materinstvu pod indijskim geslom: Deset bramanov prekaša na čistilnosti enega učitelja; deset učiteljev prekaša na čistilnosti enega očeta; deset očetov — ne, nič na svetu ne prekaša čistilnosti ene same matere! Nadaljni oddelki obsegajo moderne primorke v gospodinjstvu, posebno elektriko in plin; razna socijalna in gospodarska društva, bolnice in klinike so razstavila obširen material, ki vzpodbuja k skrbj za

zdravje otrok itd. S to razstavo je v zvezi tudi umetnostna razstava, ki kaže mater in otroka upodobljena v sliki in kipu.

Za potresom še vihar in toča. Dne 1. majnika je bil v Stari Zagori velik vihar, ki je trgal strehe, ruval drevesa in dvignil v zrak nekega kočijaža. Ranjenih je bilo nad 50 oseb. Vihar je razdejal tudi barake, ki jih je dala napraviti vlada za tamošnje urade in odnesel v zrak razne važne listine. Obenem se je vsula debela toča, ki je uničila sadno drevje in poljske nasade.

DRUŠTVENI VESTNIK

Neposredne pristojbine naših posojilnic. Pristojbinski urad v Celovcu je pozval zastopnika Zveze zadrug naj pouči zadruge, da je treba plačevati neposredne pristojbine (za pristopnino, dvignjene in vplačane deleže, ter za obrestj od deželev), ako ta svota prekorači en šiling. Ko so se stari deleži valorizirali, je nastala ta dolžnost skoro povsod. Kjer znesek ne doseže enega šilinga davka, naj se napravi izkaz pomanjkanja (Fehlausweis), da pri pristojbinski urad vsaj ve, da ne obstaja plačilna dolžnost.

Majhno posestvo

v Resniku pri Borovljah se da v **najem**, eventualno se isto **proda**. Dopise je poslati na upravo lista.

54

Vabilo k rednemu občnemu zboru

Hranilnice in posojilnice v Šmihelu pri Pliberku, r. z. z n. p., ki se vrši dne 20. majnika ob 3. uri popoldne v posojilniških prostorih s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Odobrenje letnega računa.
3. Volitev načelstva in računskega pregledovalca.
4. Slučajnosti.

49

Načelstvo.

Opomba: Ako ob določeni uri ni zastopnikov zadostno število deležev, se vrši občni zbor eno uro pozneje, ki sklepa brezpogojno.

Proda se

52

posestvo s stanovanjskim in gospodarskim poslopjem z enim vžitkarjem, obsegajoče 5 ha gozda, 2 1/2 ha njiv, 1 1/2 ha travnikov, pol ure od Dobrle vasi, za 6500 S. — Pojasnila daje obč. urad Rikarja vas, St. Veit im Jauntale.

Vabilo

Izobraževalno in pevsko društvo „Zvezda“ priredi

dne 17., 20. in 28. majnika 1928 v Društvenem domu v Hodišah domačo igro

Miklova Zala

Začetek ob 2. uri popoldne. Vstopnina: sedeži 1 S 50 g, stojišča 1 S.

K obilni udeležbi vabi 50 Odbor.

Vabilo na občni zbor

51

Živinorejske zadruge za Libuče in okolico, r. z. z o. z., ki bo na Križevu, dne 17. maja ob 9. uri dopoldne pri Mlinarju v Pliberku z običajnim dnevnim redom.

Priglašala se bo tudi živina na zadrugi pašnik. Vse zadrugnike prijazno vabi načelnik.

S 250.000'—
S 60.000'—, S 50.000'—
S 20.000'—, S 20.000'—
S 20.000'— itd.

To ni izgralni red ravno pri-
čete avstr. razredne loterije,
to so velikanski dobitki, ki
so bili lani izplačani v goto-
vini in brez odbitka srečnim
odjemalcem poslovalnice

J. PROKOPP
Baden, Hauptplatz. 47

AMERIKO IN
CANADO

z znanimi parniki

Cunard Line
Red Star Line
White Star Line

Pojasnila daje pisarna Gunard — Red Star
— White Star Line, **Wien IV.**, Wiedner
Gürtel 8
in zastopstvo **Beljak:** Karl Boschitz,
Rudolfsbahnplatz 4. 55

Vabilo
na
občni zbor

Slov. kršč.-soc. zveze za Koroško, ki bo v če-
trtek dne 24. maja t. l. ob 1 uri popoldne v pro-
storih Mohorjeve hiše v Celovcu.

Dnevni red:

1. Poročila odbornikov.
2. Volitev odbora.
3. Govor: „Društveni naraščaj“.
4. Slučajnosti.

Društva se vljudno vabijo, da pošljejo na
občni zbor čim največ zastopnic in zastop-
nikov. 53 Odbor.